

ת"פ 61839/08/20 - מדינת ישראל נגד א' א'(עציר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע בשבתו באשקלון

ת"פ 61839-08-20 מדינת ישראל נ' א'(עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה

נגד

א' א'(עציר)-ויעוד חזותי

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד איליה דבירין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בתאריך 16.11.2020 על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **תקיפה חבלנית של זקן**, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין (להלן: "**החוק**").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן, יליד 1954, הוא אביו של הנאשם. בתאריך 30.8.2020 בסמוך לשעה 15:40 בבית הנאשם בבאר שבע, ביקש הנאשם מהמתלונן להסתכל על דבר מה בתחתית ארון שהרכיב. כאשר המתלונן התכופף, תקף אותו הנאשם בכך שהכה אותו במכות אגרוף והפיל אותו ארצה וכן הכה אותו באמצעות שרפרף וגרם לו לחבלות בדמות המטומה בלחי שמאל ושריטה בסמוך לאוזן שמאל.
3. בהתאם להסדר הטיעון שבין הצדדים, שירות המבחן התבקש להכין תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם.
4. **בתסקיר שירות המבחן מיום 3.2.2021**, נסקרו קורותיו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 34, רווק, סיים שירות צבאי מלא, השלים לימודי בגרות במכינה ולמד תואר ראשון ושני במסלול למצטיינים באוניברסיטה העברית. צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי. עובר למעצרו השתלב בטיפול בבית החולים "קרית שלמה", התגורר במשך כחודש בגפו בדירה שכורה וללא תעסוקה. נמסר כי לקראת סוף לימודי התואר, הנאשם חווה משבר הקשור בזהותו האישית והמקצועית, מצבו הנפשי התדרדר וכן קיים מצב התמכרות בריקע. בשנים האחרונות התאשפז לתקופות קצרות בבית חולים פסיכיאטרי וכן השתלב במסגרות טיפול. בריקע המשפחתי שיתף כי חווה בילדותו אלימות מצד אביו ואינו נמצא בקשר עם אחיותיו.

ביחס לעבירה, הנאשם מודה בביצועה ומסר כי מבין את חומרת מעשיו ומביע חרטה עליהם. לדבריו, בעת האירוע היה תחת השפעת סמים, דבר שלהערכתו גרם לו לייחס לאביו כוונה לפגוע בו וכתוצאה מכך התנהג באופן תוקפני. הנאשם מסר כי זוכר את האירוע במעורפל ומתקשה להכיל העובדה כי פגע באביו, בייחוד כי מבין כי זה התכוון לעזור לו. ביחס לשימוש בחומרים ממכרים, שיתף כי לפני 3 שנים החל לצרוך סמים מסוג

מריחואנה באופן יומיומי אשר בעקבות השימוש בהם, חווה מצבים פסיכויטיים והתאשפז מספר פעמים. צוין כי הוריו עודדו שילוב בטיפול והוא הופנה לטיפול במסגרת פרטית, טיפול אשר לא צלח. גם ניסיונות טיפוליים נוספים לא צלחו.

באשר למצבו הנפשי, שיתף הנאשם על ניסיונות אובדניים בעבר, סיפר על חוסר הקפדה על נטילת טיפול תרופתי רציף ועל המשך שימוש בחומרים ממכרים שונים.

על פי חוות דעת פסיכיאטרית, הנאשם מוכר למערכת מאשפוזים בעברו, מאובחן כלוקה בהפרעה סכיזופרנית ושימוש לרעה בחומרים ממכרים. אשפוזו האחרון חצי שנה לפני מעצרו - אשפוז קצר בגין מצב פסיכויטי חריף שחלף בתוך זמן קצר, ככל הנראה על רקע שימוש בסמים. נמסר כי הנאשם בעל תובנה מלאה על הקשר שבין השימוש בסמים לבין כניסתו למצב פסיכויטי שמשפיע על התנהגותו ונמצא כי אינו זקוק להתערבות דחופה.

שירות המבחן נפגש עם נפגע העבירה, אביו של הנאשם. האב מסר על מצבים קשים בחייו של הנאשם ותיאר בהרחבה ניסיונות טיפוליים שהמשפחה עשתה כדי לסייע לו. כמו כן, תיאר ניתוקי קשר מצד הנאשם וחיפוישי המשפחה אחריו ולרבות מקרה בו טסו לברלין כדי לחפש אותו ולהחזירו לארץ. האב הביע רגשות חרטה על כך שככל הנראה הוא וגרושתו לא היו ערים לצרכיו הרגשיים לאורך השנים. מסר כי בשנה האחרונה ועד לעבירה לאחר חזרת הנאשם מלונדון התגורר אצלו והוא פנה לגורמי האכיפה כיוון שהרגיש מאוים ולא הצליח למנוע את ההתדרדרות במצבו של הנאשם. כמו כן, במקביל, נעשה ניסיון נוסף לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית ולשכור עבורו דירה ולצייד אותה, אך בביקורים חוזרים התרשם מכך שמצבו איננו תקין עד שבביקורו ביום האירוע הותקף על ידו פיזית. האב הביא רצון ונכונות לתמוך בשילוב הנאשם בטיפול אינטנסיבי, מסר כי איננו חושש מפניו.

בתיק זה הנאשם השתלב במסגרת טיפולית בנובמבר 2020 בבית החולים "קרית שלמה" המיועד לחולים מתחלואה כפולה. כחודש לאחר קליטתו נקלע הנאשם לקטטה עם מטופל אחר באופן שהביא להפסקת שהותו במקום והנאשם נעצר והביע אכזבה על כך.

ביחס לתנאי מעצרו, שיתף כי הפסיק הטיפול התרופתי על מנת להשתלב בטיפול ולדבריו הוסרה ההשגחה בה שהה. כן מסר כי מתקשה להשהות במעצר כי חושש להיתפס כאדם בעל מאפיינים אלימים.

בהערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון כי מדובר באדם אשר שיתף באשר לעברו באופן פתוח. כן התרשמו כי מדובר באדם אינטליגנט אשר לאורך השנים ערך מאמצים לתפקוד תקין ונורמטיבי בחייו. כן התרשמו כי הוא מבין הצורך בטיפול. עוד הביאו בחשבון את הודאתו והבנת חומרת העבירה.

בהערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון את מצבו הנפשי ואת שימושו בחומרים ממכרים. כן הביאו בחשבון כי גם כאשר השתלב במסגרות טיפוליות התקשה להחזיק מעמד לאורך זמן ועד למעצרו הנוכחי לא ראה בעיתיות בהתנהלותו. שירות המבחן מעריך כי הנאשם עלול להתנהג באופן אלים במצבים בהם אינו מאוזן תרופתית וזאת בשילוב עם שימוש בסמים. כן התרשמו כי מתקשה להתגייס לטיפול ועסוק בחישובי רווח והפסד הקשורים בעיתוי הטיפול. כן הביאו בחשבון כי במעצרו הפסיק ליטול את התרופות אשר הומלץ לו.

בשקלול כלל הגורמים, נמסר כי יש צורך בשילוב הנאשם בטיפול בתחלואה כפולה. ללא טיפול קיים סיכון גבוה לחזרה לשימוש בחומרים ממכרים ולהתנהגות אלימה תחת השפעת חומרים באם לא יהיה מאוזן נפשית.

שירות המבחן ציין כי הנאשם יכול לחזור לטיפול בקהילה לאחר תקופת צינון של שלושה חודשים. הנאשם הביע אמביוולנטיות לגבי אפשרות זו וסבר כי נכון יותר להשתלב בטיפול בתום ההליך הפלילי כשהוא ללא תנאים מגבילים. לאור זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

לאור רמת הסיכון, חומרת העבירה והיעדר שילוב בטיפול, שירות המבחן המליץ על ענישה הכוללת מאסר בפועל וכן ענישה הרתעתית של מאסר מותנה. עוד הומלץ על שילובו בטיפול במסגרת ריצוי מאסרו.

5. בדיון ביום **2.3.2021**, חרף התנגדות המאשימה, הורה בית המשפט על בחינת התאמתו בשנית של הנאשם במסגרת הטיפולית לאחר תקופת הצינון.

6. בתסקיר מיום **3.5.2021**, נמסר כי הנאשם יכול לשוב לטיפול בבית החולים "קריית שלמה" אם יחפוץ בכך.

7. בדיון ביום **5.5.2021**, הורה בית המשפט על שחרור הנאשם לטיפול בקהילה הטיפולית.

8. בתסקיר מיום **4.8.2021**, נמסר שהנאשם שולב בטיפול והומלץ על דחיית הדיון לשם השלמת הטיפול והגשת תסקיר משלים.

9. בתסקיר מיום **3.10.2021**, התקבל עדכון משירות המבחן כי הנאשם הורחק מהקהילה הטיפולית בעקבות התנהגות אלימה נוספת וכן בעקבות התנהגות לא מכבדת כלפי חברי המסגרת וללא כל רגישות כלפיהם ובנוסף לא הקפיד על הכללים המתחייבים מחשש להידבקות לקורונה. בעקבות זאת, בתאריך **4.10.2021**, הוגשה בקשה לעיון חוזר בעניינו של הנאשם, לפיה הוא התייצב בתחנת המשטרה ומסר כי אינו יכול לשהות בחלופת המעצר והנאשם נעצר.

10. בדיון ביום **18.10.2021**, ביקש ב"כ הנאשם לסיים את ההליך ולטעון לעונש, אך המאשימה לא הייתה ערוכה לכך שכן הדיון היה קבוע לדיון בבקשה לעיון חוזר. על כן הדיון נדחה ליום **24.10.2021**.

11. בדיון ביום **24.10.2021** טענו הצדדים לעונש.

ראיות לעונש:

12. הוגשו תמונות החבלות אשר נגרמו למתלונן [ת/1]. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב [במ/1] וכן הוגשה לתיק חוות הדעת הפסיכיאטרית.

טענות הצדדים:

13. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירה בהם הפגיעה בגופו ושלומו של האדם; בתחושת הביטחון של האדם ובזכותו לחיות בכבוד. הודגש כי הפגיעה היא יתרה כאשר מדובר באדם קשיש, שהוא גם בן משפחה של הנאשם. נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים רבה.

נטען, כי לא בכדי המחוקק קבע סעיף עבירה נפרד לעבירת תקיפת זקן ובחר להחמיר באופן ספציפי עם המבצע עבירה זו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, השלימה טיעוניה בעל פה במהלך הדיון וטענה כי מדובר במי שתקף את אביו בן ה-68. כן נטען כי מדובר בתקיפה אשר קדם לה תכנון מסוים כאשר הנאשם הפנה את תשומת לב האב לדבר מה וכאשר זה התכופף החל להכותו.

כן הפנתה לפסיקה רלוונטית המלמדת על הענישה הנוהגת עבירות מסוג זה:

ת"פ 21064-08-12 מ"י נ' ברגלסון; 17459-05-11 מ"י נ' גרבוסקי; ת"פ 730-03-17 מ"י נ' ויסמן; ת"פ 23153-05-17 מ"י נ' דגייב; ת"פ 1654-09-13 מ"י נ' טלקר.

ב"כ המאשימה טענה, כי נוכח הפסיקה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, האכזריות בביצועה והתוצאה לה גרם הנאשם בתקיפת האב, המתחם לו היא עותרת נע בין 14 חודשי מאסר ל-28 חודשי מאסר בפועל.

כן נטען, כי יש להעמיד את האינטרס הציבורי, את שיקולי ההרתעה והגמול ואת הנזק שנגרם לקורבן במרכז שיקולי הענישה ולהטיל עונש מוחשי על הנאשם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי.

כן ציינה ב"כ המאשימה, כי לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות לשילוב בטיפול, אך הוא לא מימש אותן, היה מעורב באירועי אלימות במסגרת הקהילה הטיפולית וכן הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו, לפיו הנאשם מהווה דמות אמביוולנטית בקהילה ולא מבצע את שנדרש ממנו. נוכח האמור, טענה ב"כ המאשימה כי אין טעמים בגינן יש לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

לסיכום, עתרה המאשימה כי עונשו של הנאשם לא יפחת מ-18 חודשים וביקשה להטיל עליו בנוסף עונשים נלווים בהם מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה ופיצוי למתלונן.

14. **ב"כ הנאשם** טען, כי מדובר בנאשם חולה כרוני, מוכר למערכת ובעל נכות של 100% מטעמי בריאות הנפש. כן טען, כי מדובר בנאשם הנעדר עבר פלילי, נורמטיבי לחלוטין, בעל תואר שני, אשר עד לפרוץ המחלה עבד בעבודות מסודרות. כן טען, כי יחד עם התפרצות המחלה, התפתחה גם תלות בסמים קלים.

ביחס לעבירה, טען כי לא מדובר בתקיפה חמורה וכי ניתן להתרשם מהתמונות ומעובדות כתב האישום. נטען כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את ניסיונותיו להתקבל פעמיים לקהילה הטיפולית, נטען כי הנאשם ניסה בכל כוחו להשתלב ולא הצליח וזאת כאשר הוא היה מלווה על ידי הסנגור והמשפחה. בסופו של דבר הנאשם הסגיר עצמו למשטרה.

ב"כ הנאשם הגיש את תיקו הרפואי של הנאשם [נ/2].

נטען, כי הנאשם שבפנינו אינו בבחינת נאשם רגיל ולכן אין לטעון בעניינו לעונש באופן רגיל כפי שנעשה על ידי

המאשימה. בניגוד לדברי המאשימה, לא מדובר במי שפעל מתוך תכנון מוקדם אלא באדם חולה שהגיב באופן בלתי מתוכנן ופתאומי לגירוי שקשור במחלתו.

נטען, כי הנאשם עצור תקופה ארוכה מאד.

נטען, כי הנאשם הפסיק להשתמש בסמים, מאז לא הייתה לו גישה ונגיעה בסמים והוא ניסה להשתקם ולחזור לדרך הישר.

15. **הנאשם** עצמו מסר באריכות, כי הוא לוקח אחריות על מה שקרה, טען כי הוא רוצה להיות מאוזן, במצב נפשי טוב ולא להשתמש בסמים. כן מסר, כי אינו רוצה להוות סכנה לחברה בכלל ולמשפחתו בפרט. טען כי התנהג בחוסר אחריות והביע צער על שקרה. כן טען, כי הוא היה במצב פסיכוטי בעת ביצוע המעשים וחשב שאביו התכוון להזיק לו. כן טען, כי הוא ואביו מצויים ביחסים טובים. מסר כי עד לגיל 31, חיי חיים רגילים ולאחר מחלת הנפש שהתפרצה אצלו השתנו חייו. מעיד כי מהלך חייו כרגע כמו גלגל, בשל מחלת הנפש הוא פונה לשימוש בסמים ואלה מעצימים את מחלת הנפש.

טען כי הוא עשה מאמצים לשיקום, כאשר לטענתו ההליך השיקומי הוא לא תהליך טכני ולוקח זמן.

כן מסר כי הוא מבין שכל הסבל שהוא עובר, לא שווה את הסבל שמרגיש אביו שנפגע ושאר בני המשפחה.

מסר כי אין לו כוונה לחזור להשתמש בסמים. עוד טען, כי לא יכול לעבור טיפול בכלא כי שם אין טיפול בתחלואה כפולה. מסר כי ברגע שישתחרר יטפל בעצמו בסיוע הרווחה וסנגורו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

16. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשמת, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. רבות נכתב על **הערכים החברתיים** המוגנים בבסיס העבירה בגינה הורשע הנאשם - הן בנוגע לעבירת התקיפה בכלל והן בנוגע לעבירה המוחמרת של תקיפה חבלנית של זקן. בין היתר, נועדה העבירה להגן על שלומם, על בריאותם ועל כבודם של המבוגרים שבינינו. המדובר במי שהם הנזקקים וטעוני ההגנה ביותר בחברה.

בעניינו מדובר בבן שנקט באלימות כלפי אביו, שכל רצונו של האחרון להיטיב עם בנו, ולסייע לו ככל הניתן וזאת על אף הקשיים עמם הוא מתמודד, בכך גם פגע בערך המוגן של התא המשפחתי וכיבוד ההורים.

ראו דברי כב' השופט סולברג אשר נאמרו בע"פ 1836/12 **קריסנה נ' מדינת ישראל** (1.6.12):

"הציווי 'והדרת פני זקן' (ויקרא יט, לב), איננו 'רק' מצווה דתית; זהו חוק טבע. אריכות-

עמוד 5

ימים היא ברכה: 'עטרת תפארת שיבה' (משלי טז, לא); לא בכדי נאמר ש'כל מי שהוא מקביל פני זקן - כמקביל פני שכינה' (בראשית רבה ג, ו). אך לדאבון הלב ישנם ימי זקנה של צער, מכאובים ותלאות, ימים שנועדה להם תפילתו של דוד המלך: 'אל תשליכני לעת זקנה ככלות כוחי אל תעזבני' (תהילים עא, ט). בימי זקנה אלה, מצוים אנו ביתר שאת 'כבד את אביך ואת אמך' (שמות כ, יא), לתמוך בהורים המבוגרים ולדאוג לכל צרכיהם: 'מאכיל, משקה, מלביש ומכסה, מכניס ומוציא' (בבלי, קידושין לא, ב)..."

וכן ראו את שנקבע בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש... באלימות במשפחה, נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

18. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה אינה מבוטלת אף שבסופו של יום הנזק הגופני שנגרם למתלונן אינו מן החמורים. פוטנציאל הנזק במקרה זה הוא גבוה ביותר.

19. עם זאת, מדובר במקרה שבו הרקע לביצוע העבירה ובאופן ספציפי מצבו הספציפי של הנאשם משליך בבירור על הבנת מידת האשם של הנאשם ולכן משליך גם על עצם קביעת המתחם ולא רק כשיקול להתחשבות בעונש בתוך המתחם. במובן זה מתחמי הענישה אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה צריכים להיות אחרים, כאשר מדובר במי שמידת אשמו איננה שלמה כיוון שפעל תחת מחשבות רדיפה מסוימות שהושפעו מחוסר איזון תרופתי ומצריכת חומרים משני תודעה, גם אם לא עלו כדי הגנה בפלילים. בצד האמור, יש לקחת בחשבון שהנאשם היה מודע גם למעגל הנפשי ונכנס אליו באופן רצוני. כעולה מהמסמכים שבפני, הנאשם לא הצליח להתמיד במסגרות טיפוליות עובר לאירוע, הוא בעל תובנה למעגל של הקשר בין השימוש בסמים ובין ההשפעה הנפשית עליו ובמובן זה נכנס "במודע" למצבו.

20. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, כאמור, האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה תומכות במתחם העונש לו טענה למקרה זה בין 14-28 חודשי מאסר בפועל. ראו גם בפסקי הדין הבאים:

א. בת"פ 19238-10-17 **מדינת ישראל נ' ספיבק** - שעניינו בנאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף אמו (ילידת 1936) בכך שתקפה בשני במועדים שונים באמצעות משיכת שיער ובעיטה בגבה עת ישנה.

הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות ולא לקח אחריות למעשיו. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 6 הרשעות בארבע מהן הורשע בגין אלימות שנקט כלפי אמו ולחובתו מאסר מותנה. בית המשפט קבע מתחם ענישה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל **וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני מאסרים מותנים כך שהנאשם ירצה 30 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים מותנים.**

ב. בעפ"ג 13-05-32535 (מחוזי-ירושלים) **גרובסקי נ' מדינת ישראל** - בית המשפט דחה ערעור נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת אביו הזקן ואיומים עליו. לאב נגרם חתך בפנים. בית משפט השלום הטיל עליו **מאסר בן 15 חודשים.**

ג. בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 10-12-2988 **חיים קלימן נ' מדינת ישראל** - בית המשפט דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בשני מקרים בהם הוא תקף את אמו, וגרם לה לחבלה של ממש והותיר על כנו את העונש שהוטל על הנאשם - **מאסר בפועל ל-18 חודשים.**

ד. בת"פ 13-05-16887 **מדינת ישראל נ' יגאל אלמליח** - בית המשפט השית על נאשם שהורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, תקיפה סתם, איומים והפרת צו בית משפט **עונש של 18 חודשי מאסר**, הפעיל 2 מאסרים מותנים בני 5 ו-9 חודשים שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם כך שסה"כ ירצה הנאשם **24 חודשי מאסר**. במקרה זה תקף הנאשם את אמו בת ה-71 ולאחר מכן את אחיו שניסה להזעיק משטרה.

21. במכלול נסיבות העניין ובשקלול נתוני הנאשם הרלוונטיים לקביעת המתחם, כמפורט לעיל, יש לקבוע מתחם ענישה של 9-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הבאתי בחשבון את היעדר עברו הפלילי של הנאשם, העובדה כי הודה הן בפני בית המשפט והן בפני גורמי הטיפול וחסך זמן שיפוטי יקר.

הבאתי בחשבון גם את מצבו הרפואי של הנאשם. בית המשפט מניח כי מדובר במצב רפואי המקשה על הנאשם את השהות במעצר לעומת נאשמים אחרים ובפרט לאור ביצוע העבירה על רקע תחלואה כפולה ולא על רקע "עברייני", מדובר בקושי נוסף להשתלב עם אוכלוסיית העצורים בבתי המעצר. עם זאת, נלקח בחשבון גם כי הנאשם יכול לקבל ומקבל בפועל מענה רפואי לצרכיו. כפי שנמסר, הנאשם על דעת עצמו החליט שלא לציית לטיפול התרופתי גם בין כתלי המעצר ושירות המבחן מתרשם כי מדובר בחלק מיחסו האמביוולנטי של הנאשם למתווה הטיפול וחלק מחוסר הבשלות שלו להירתם באופן מלא לטיפול על כל דרישותיו.

לאור זאת, שיקולי ההרתעה במקרה זה צריכים לקבל משקל משמעותי, שמא יחס מקל ומתחשב בלבד מצד בית המשפט במצבו של הנאשם יעביר לו מסר מוטעה באשר לאחריותו של הנאשם לשנות את מצבו וחיוניות התגייסותו לטיפול אינטנסיבי ועל מנת שדבריו המילוליים בפניו בבית המשפט יתורגמו למעשים של ממש.

23. ממכלול הנסיבות כפי שתוארו לעיל, אין מקום להסתפק בהטלת עונש בתחתית המתחם ויש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של השליש התחתון של המתחם. לעניין זה בית המשפט חוזר ומבהיר כי בקביעת המתחם מלכתחילה ניתן משקל משמעותי לרקע הפסיכיאטרי ככזה המשפיע על מידת האשם. לולא נתון זה, צריך היה להיקבע מראש מתחם ענישה גבוה יותר.

סוף דבר:

לאור כל האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור כחוק.

תשומת לב רשויות שב"ס לצורך בשילוב הנאשם בהליך טיפולי הן בתחום ההתמכרויות והן בתחום הנפש.

בית המשפט מקווה לטובת הנאשם ולטובת משפחתו כי זו הפעם הנאשם יירתם להליך הטיפול. לו הייתה סמכות בידי בית המשפט לחייב בצו את הנאשם לעשות כן, צו זה היה ניתן ללא היסוס.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.